

K·MEO

EL CONY DELS BITCOINS

Criptomonedes. Crisis, caigudes i estafes

El cas de la Sra. Maria.

Miri, senyor. Jo no sé re, sap? A mi me van telefonar i van dir-me que si volia tenir diners i jo vaig dir que clar. Que portava setanta anys estalviant i no em donava ni per lo vestit de la Festa Major i això que el meu home, en pau descansi, treballava tot lo dia i treballava be lo pobre. Se'm va morir de sobte l'Agustinet.

- Però alguna cosa devien dir-li...

Si, sí, paraules les que vulgui, però totes

rars. Prou que me va costar fer-me amb l'euro i ara amb lo cony del bitcony. Res, ni idea però vàrem dir-me m'hos doni cent pessetes, bueno euros, i d'aquí a una estoneta li diem quan n'he te i jo pues bueno i los dono. I xiquet que en una hora tenia un munt de conys d'aquests. I a l'estona un altre munt. I vaig jo i les dic, Arrastro! que era lo que deia l'Agustinet quan guanyà una partida i s'ho quedae tot. I entonces, quan ho van entendre van dir-me que nanai del Paraguai i que si volia que m'anès a un advocat que me costae més del que havia guanyat. I així anem, xiquet que aquest any ni a Missa Solemne m'atreviré a anar per la Festa Major.

El cas d'un entès (castellà)

Esto es la hostia tio, no tenia na i ahora

me sobran los coches. Claro que se ha de entender porque hay mucho listillo però si dominas el tema, te forras. Con un bitcoin comencé yo y no sabes lo que tengo. Está chupao, es solo cuestion de vista. Vigilar el mercao y ansi. Y seguro lo es total, porque con el cifrado criptográfico aseguras todas las transacciones. Y lo que te ahorras sin el Estao de por medio. Vamos, que yo no pienso dar golpe en lo que me queda de vida.

La Hostia, me han robao!

P.D. Les faltes ortogràfiques, per una vegada, són voluntàries.

GARSA PROSTÀTICA

QU'EST-CE QUE C'EST MERDER

Marine Le Pen apadrina un noiet

A veure, el caràcter de la Sra Le Pen és complicadot. No es porta bé ni amb la família (fot fora del Partit al seu pare, fa botifarra a les seves parelles, s'emprenya amb la neboda), ni amb els membres del seu partit, ni amb la portera de casa. És com si diguéssim, una dona amb geni, difícil, que estima més al poder que a la Verge de Lourdes.

I de sobte aquesta força de la natura,

abandona la presidència del seu partit, l'Agrupació Nacional, cara a optar a la presidència francesa. Això no està clar. Le Pen té força i "mando" per dirigir el partit i alhora lluitar per la presidència del país i si convé, per la de l'escala de veïns. I en canvi, Le Pen renuncia en favor de Jordan Bardella. Ui!

El tal Jordan és un xicot que després de fer la primera comunió, va apuntar-se a l'Agrupament de Le Pen. Quan encara no tenia majoria d'edat el van designar cap d'alguna cosa molt llunyana a la geografia que volia estudiar i amb divuit anys li van donar el despatx més gran. Ui!

El noi és ben plantat, cara de dretes però ben plantat i te 27 anyets. Des que li van posar un micro al davant ja s'ha carregat Europa, els emigrants, ha mentit com a polític de pro, ha donat informacions falses... D'acord, té maneres, però que Le Pen renunciï...

Quina és la raó per la qual, la Sra Le Pen, dóna a aquest noiet la batuta del partit? En la lògica de Le Pen, aquesta decisió no és lògica. Aquí hi ha marro. Polític, religiós, sentimental o el que sigui, però marro. I sent espanyol com no voldria ser i mascle com no voldria ser i malpensat com m'encanta ser, ja saben per quina de les opcions em decanto.

